

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 156/2016
01.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.А., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр.184/15 од 22.07.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 344/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр.184/15 од 22.07.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 344/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К бр.184/15 од 22.07.2015. године, окривљени С.А., оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од годину дана по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени С.А. да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 5.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Шапцу на име трошкова кривичног поступка износ од 39.249,00 динара, а оштећеном Р.М. на име заступања преко пуномоћника износ од 48.750,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде док је оштећени Р.М. за остваривање имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 344/15 од 24.11.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу К бр.184/15 од 22.07.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Шапцу окривљеном С.А. за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим задржао као правилно изречену условну осуду уз утврђену казну затвора у трајању од 4 месеца са роком проверавања од годину дана и именованом на основу члана 86. КЗ изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од три месеца док је жалба браниоца окривљеног С.А. одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Шапцу К бр.184/15 у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.А., адвокат М.М., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.А. у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу који је прибављен на незаконит начин – на репродукцији аудио-видео снимка сачињеног мобилним телефоном који је изведен као допунски доказ из разлога што су остали докази нејасни и противречени применом члана 15. став 4. ЗКП, а на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.А. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 1. ЗКП, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**